

Wilna Welling, vrijwilliger bij Buurtbemiddeling

“Wij reiken niet de oplossing aan” Vrijwilliger bij Buurtbemiddeling

Ergernis over een geluid, kinderen, huisdieren, een barbecue of een verkeerd geparkeerde auto? Wat voor de ene buur heel gewoon is, is voor een andere buur storend. De stap naar de rijdende rechter is voor velen een brug te ver. Maar aankloppen bij Buurtbemiddeling is vaak een geslaagde route. Wijkbewoonster Wilna Welling is vrijwilligster en betrokken vanaf het eerste uur.

Na even zoeken sta ik voor de juiste voordeur. Het appartement van Wilna kijkt uit op het Sonsbeekpark. Het uitzicht is bijzonder aantrekkelijk. Wilna woont hier sinds 2001, is midden zeventig en trekt er nog veel op uit met haar vouwfiets. “Ik neem graag deel aan de duurzame maaltijden van de Groene Vos in de Nieuwe Hommel. Het is leuk om met andere wijkbewoners te eten en nieuwtjes uit te wisselen over biologische voeding”, vertelt ze met een brede lach. Vanuit Hilversum kwam Wilna terecht in Sonsbeek. Het bevalt haar goed in de wijk: “Ik voel me hier veilig”.

Sinds de oprichting van Buurtbemiddeling is ze actief als vrijwilligster bij het project van Stichting Rijnstad. “Wij zijn er voor kleine incidenten tussen burens. Het gaat vaak om geluidsoverlast, overhangend groen maar ook pesten en dreigen komen voor. Bij escalatie verwijzen we door naar andere instanties. Als bemiddelaars gaan we altijd met zijn tweeën naar de Melder. Deze vertelt zijn verhaal. Vervolgens bellen we bij de burens aan. Als beide partijen met elkaar in gesprek willen, vindt dit plaats op een neutrale locatie. Wij begeleiden het gesprek maar reiken niet de oplossing aan. Dat doen de burens zelf”.

In het begin was ik behoorlijk pusherig

Ook bij Buurtbemiddeling heeft de tijd niet stil gestaan. Er zijn meer bemiddelingszaken tussen verschillende nationaliteiten en ook mensen die onder begeleiding wonen doen een beroep op Buurtbemiddeling. “Daardoor is het uitdagender geworden”, ervaart Wilna. “Je moet veel meer weten en je leert natuurlijk ook veel. En het is nóg meer van belang dat je open staat voor anderen en je goed kan inleven. Het vergt meer van je”.

Zelf is Wilna in de loop der jaren ook veranderd in haar manier van bemiddelen. “In het begin was ik behoorlijk pusherig. Er *moest* en *zou* een bemiddelingsgesprek komen. Daardoor ging ik druk uitoefenen. Ik sta daar nu veel rustiger in. Het *mag*, maar moet niet. Natuurlijk is het belangrijk dat mensen het uitpraten. Maar mijn benadering is wel anders nu”.

In 2016 kreeg Arnhem 202 verzoeken voor bemiddeling. Twee derde wordt opgelost door een bemiddelingsgesprek, coaching, eigen oplossing van de melder of advies. In Sonsbeek/St. Marten waren er vorig jaar drie meldingen en in 2015 waren dat er zes. De bemiddelaars zijn neutraal, geven geen oordeel en hebben uiteraard geheimhoudingsplicht. Kijk voor meer informatie op www.buurtbemiddelingarnhem.nl.

Tekst en foto: Karin Veldkamp.